

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.519 van 18 november 1999
in de zaak A. 83.795/VII-18.286.**

In zake : Marc LAUWEREYS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30

tussenkomen partij :

Guido POELMANS,
wonende te VORSELAAR,
Strateneinde 4.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc LAUWEREYS
op 27 april 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de
Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van
30 maart 1999 houdende opheffing van het besluit van de
bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen
van 2 april 1998 houdende gedeeltelijk verlenen van de
vergunning aan verzoeker om een veeteeltbedrijf gelegen
te 2290 Vorselaar, Strateneinde 3, te exploiteren;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 oktober
1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat
H. LANGE, die verschijnt voor de verwerende partij, en
van de tussenkomende partij, die verschijnt in persoon;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van
14 juni 1999 Guido POELMANS, één van de indieners van
het administratief beroep en omwonende van de betrokken
inrichting, vraagt om in het administratief kort geding
te mogen tussenkomen; dat zijn verzoek kan worden
ingewilligd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert wat volgt :

"De aanvraag tot uitbatingsvergunning werd, volgens de datum van ontvankelijkheidsverklaring, ingediend op 13 mei 1988. Zij werd behandeld volgens het 'ARAB'.

De bouwvergunning voor het bouwen van de stallen, werd na beroep, afgeleverd door de bestendige deputatie op 2 april 1998. De uitbatingsvergunning was toen nog niet definitief afgeleverd. Het kan verzoeker niet ten kwade worden geduid dat hij liever niet het risico nam om de bouwwerken aan te vatten, en de daarmee gepaard gaande zware investeringen te doen. Hij vroeg -en bekwam- dan ook op 30 maart 1999 een verlenging van de bouwvergunning met één jaar (tot 1 april 2000). Dergelijke verlenging is in beginsel éénmalig.

Voor 1 september 1991 gold de regeling van artikel 5, § 1, van het milieuvergunningsdecreet, waarbij de uitvoering van de bouwvergunning wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend, nog niet.

Onder gelding van het milieuvergunningsdecreet (art. 5) was de Raad van State in bepaalde arresten van oordeel dat, indien de exploitant een bouwvergunning voor een geplande inrichting verkreeg, de toepassing van artikel 5, § 1, derde lid van het milieuvergunningsdecreet tot gevolg heeft dat die vergunning vervalt i.g.v. weigering van de milieuvergunning in laatste aanleg zodat, wanneer de Raad van State die weigeringsbeslissing na een langdurige annulatieprocedure vernietigt, de exploitant een nieuwe bouwvergunning zal moeten aanvragen, hetgeen het risico op een weigering van die nieuwe bouwvergunning inhoudt. Dit werd door de Raad van State als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel beschouwd (E. LANCKSWEERDT, 'De milieurechtspraak van de Raad van State - 17 juni 1994-31 augustus 1995 - De rechtspraak van de Raad van State in verband met milieuvergunningsdossiers', T.M.R., 1995, p. 446 e.v., p. 461, nr. 86).

Die vaststelling geldt zeker in het huidige geval. De bouwvergunning zal op 30 maart 2000 onherroepelijk vervallen. Verzoeker zal dan een nieuwe bouwaanvraag moeten indienen. Gelet op de voorgaanden in dit dossier (weigering door het gemeentebestuur, verzet van omwonenden, etc.) bestaat het risico dat verzoeker na een nieuwe aanvraag op een definitieve weigering van bouwvergunning zal stoten.

Indien geen schorsing wordt bevolen, valt het te vrezen dat geen annulatiearrest zal tussenkomen van 30 maart 2000";

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn uiteenzetting er aan voorbijgaat dat de in artikel 5, § 1, derde lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning opgenomen koppelingsregeling tussen de milieuvergunning en de bouwvergunning niet geldt voor exploitatievergunningen die ressorteren onder het stelsel van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming; dat daarenboven de verwerende en de tussenkomende partij er terecht op wijzen dat met de in eerste aanleg genomen beslissing van 2 april 1998 de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan verzoeker een exploitatievergunning verleende voor onder meer een stal voor het houden van 32.000 kippen, gelegen op de kadastrale percelen te Vorselaar, sectie C, nrs. 306a en 307a en een vergunning weigerde voor een tweede stal met 32.000 kippen, gelegen te Vorselaar, kadastraal perceel sectie C, nr. 311a, terwijl de door de bestendige deputatie op dezelfde datum verleende bouwvergunningen voor twee mestkippenstallen en waarop verzoeker doelt, zijn gelegen te Vorselaar, kadastraal perceel sectie C, nr. 312a, dit wegens een later doorgevoerde inplantingswijziging, zodat zelfs zo verzoeker een exploitatievergunning zou verkrijgen, deze niet kan gelden voor de stallen waarvoor de bouwvergunning werd verleend;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde

wetten op de Raad van State; dat die vaststelling
volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Guido
POELMANS in het administratief kort geding wordt
ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling
van de kosten van de vordering tot schorsing wordt
uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op
vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende
partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op achttien november 1900
negenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.